

[Landbrugsministeren.]

jo saaledes, eller var det i alt Fald i Fjor, at der anvendes kun meget lidt af dansk Korn til Brød, det være sig Rugbrød eller Hvedebrød — af ca. 4 Mill. Tdr. anvendes kun ca. 200 000 Tdr. —, men det er blevet fremholdt overfor mig, at i Aar er den danske Rug og Hvede særlig anvendelig til Brødkorn, og det vilde være rimeligt, om man lavede Ordningen saaledes, at det kunde udnyttes i Aar i højere Grad end tidligere. Det kan kun lade sig gennemføre, for saa vidt man udbetaler et Beløb til de Folk, der køber dansk Korn, der saa nogenlunde svarer til det Tab, de ellers vilde faa, hvis de købte Hvede eller Rug i Udlandet. Man maa huske paa, at baade dansk Hvede og Rug, selv om det er anvendeligt som Brødkorn i Aar, ikke er af den Beskaffenhed som den dyre Hvede og heller ikke den dyre Rug; det er kun anvendeligt i Stedet for den bløde og billige Rug, som man køber fra Udlandet. Derfor kommer der ingenting i Anvendelse, hvis man ikke vedtager en saadan Ordning som den her foreslaaede. Ønsker man, at det skal gaa ud, har jeg ikke noget imod det. Jeg har gjort det som en Imødekommenhed overfor dem, der skal sælge Rug og Hvede, ellers er de sikre paa ikke at kunne sælge i noget større Omfang til Brødkorn.

Det ærede Medlem udtalte, at den foreslaaede Ordning betød, at man berøvede Kornpuljen Pengene. Det er ikke rigtigt. Hvis man ikke bruger dansk Rug og Hvede til Brødkorn, skal man købe andet Korn udefra til Brødkorn, og som Forslaget er formet, fritages det for Afgiften, og det vil atter sige, at der kommer ingen Penge ind ved en saadan Foranstaltning. Hvis man derimod bruger dansk Korn, skal der anvendes et tilsvarende Kvantum Korn til Foderbrug, og det maa indføres, og derved faar man en Afgift. Det vil altsaa paa ingen Maade gøre Kornpuljen fattigere, end den vilde blive i Forvejen, tværtimod.

Det ærede Medlem Hr. Kyed spurgte mig om, hvorfor jeg havde ændret Tidspunktet for Fastsættelsen af Afgiftsbetalingen for Korn. Det har jeg gjort, fordi, hvis man foreslog, at Afgiftens Størrelse skal fastsættes den Dag, der købes i Udlandet, vilde det sikkert gaa saaledes, at ingen Importør var interesseret i at købe paa det Tidspunkt, hvor det købmandsmæssigt er af størst Interesse, og Kornpuljen faar saa ikke nogen Penge af Betydning. Der vil blive købt efterhaanden. Det er altsaa af rent saglige Grunde, jeg har foreslaaet det, men jeg synes i øvrigt, at det er rigtigt at

drøfte disse Bestemmelser i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat til videre Behandling af Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Kyed sluttede sine Betragtninger med at sige, at som Forslaget er formet, betød det ingen Penge af Betydning til Landmændene. Jeg vil her sige, hvad jeg sagde før, at jeg har ikke paa noget Punkt forringet Lovforslaget økonomisk for Landmændene undtagen med Hensyn til Brødkornet, og der tror jeg heller ikke, at man kan sige, at jeg har forringet det økonomisk, idet jeg tror, at Administrationsudgifterne ved den Ordning, man forlanger, vilde være saa store, at der ikke kommer noget som helst ind ved, at man medtager Brødkornet under Afgiften. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kyed, at det kan ikke være rigtigt at komme med en saadan Betragtning, selv om man undtager Brødkornet. Jeg kan ikke se, med hvilken Adkomst Landmændene skulde have Ret til at fordyre Brødkornet, naar de, der køber Brød i de senere Aar, heller ikke har købt Brødkorn fra danske Landmænd, men fra Udlandet. Hvilken Adkomst har Landmændene da til at fordyre Brødkornet for Brødforbrugerne her i Landet? At man fra visse Lande indfører Korn til Danmark til ganske minimale Priser, er til Fordel for Forbrugerne og ogsaa for Landmændene, der i høj Grad er Brødforbrugere.

Og med Hensyn til Foderkornet er det jo saaledes, at der vil komme ikke ubetydelige Penge ind ogsaa fra Ikke-Landmænd, der vil købe Korn til Foder til Heste og Høns. Ganske vist siger det ærede Medlem, at jeg havde udtalt, at Kornprisen skulde ligge i Underkanten. Ja, det er, fordi de Foderkornforbrugere, som ikke er Landmænd, umuligt kan faa de Penge tilbage, fordi det vil være administrativt umuligt at gennemføre en saadan Ordning. Naar jeg har foreslaaet, at Prisen lægges i Underkanten, er det, for at det ikke skal kunne siges, at disse Ikke-Landmænd kommer til at betale en urimelig Pris for Kornet. Naar det ligger i Underkanten, bliver det rimeligt, at Kornsælgerne faar Del i det indkomne Beløb, ellers vilde der ikke være noget rimeligt i, at disse Mennesker fik Del i Fonden. Saa burde det udelukkende være forbeholdt det kornkøbende Landbrug at faa Del i disse Penge.

Det ærede Medlem maa ogsaa erindre med Hensyn til Smørafgiften, at det er ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen sagde, at Landmændene spiser selv Trediedelen af Smørret, og derfor betyder det, man faar ind ved en Fordyrelse af